

Præludium

Danmissions arbejde i Mellemøsten, Asien og Afrika – og herhjemme i Danmark symboliserer vi nu ved en ligesidet trekant, hvor kirkeudvikling, dialog og fattigdomsbekæmpelse udgør hver sin side, og tilsammen udgør de det, som er kernen: MISSION. Dét at dele evangeliet om Jesus Kristus som hele verdens frelser med andre mennesker i ord og gerning. Dét at række et glædeligt budskab, som er helt afgørende for én selv videre til andre. Og dét at erfare, at i mødet med de andre får vi dét tilbage i ny belysning og med nye perspektiver. Vi har sammen formuleret os om dette samspil mellem vores arbejdsområder i Missionsdokumentet, som repræsentantskabet arbejdede med på i flere år. Sidste år fremlagde vi i den generelle strategi retningslinjer for, hvordan vi organisatorisk skal få de tre sider i trekanten til at forbinde og støtte hinanden. Og nu er vi så i gang med at udfolde det i praksis.

Vi kan ved repræsentantskabsmødet i år takket være jer og andre gode Danmission-frivillige se tilbage på endnu et år med en solid økonomi, som har gjort det muligt for os at nå de mål, som repræsentantskabet godkendte for et år siden. Vi er i gang med en intern omstrukturering i huset i Hellerup og i vores opgavefordeling medarbejderne imellem hjemme og ude, så vores dygtige og engagerede Danmission-ansatte kan få de bedste muligheder for at udføre de opgaver, vi sammen har udstukket. Og endelig kan vi glæde os over, at Udenrigsministeriet og Danida nu udtrykkeligt anerkender det vigtige bidrag, trosbaserede organisationer yder i forhold til udviklingsarbejdet, og at man efter en omorganisering af bistandspolitikken har fundet Danmissions arbejde så værdifuldt, at man har indgået samarbejdsaftaler med os både i Danida-regi og inden for det nye Arabiske Partnerskabsprogram, som er en videreførelse af Det Arabiske Initiativ.

Reformation

Det er vist ikke gået helt upåagtet hen – i hvert fald ikke blandt os i den kirkeligt engagerede del af befolkningen, at vi i år fejrer 500-året for reformationen. 31. oktober er det 500 år siden, at munken Martin Luther slog sine 95 teser imod afladshandlen op på døren til

slotskirken i Wittenberg. Og det, der var tænkt som oplæg til intern kritisk refleksion i kirken, blev i løbet af de følgende år til noget meget mere gennemgribende: en reformation.

Luther satte bevægelsen i gang, men han var ikke alene om den udvikling, der fulgte, og som blev til reformationen. Han fik snart følgeskab af mange andre. To af dem fik afgørende betydning for det videre forløb: Phillip Melanchton og Johannes Buggenhagen. Melanchton var en lysende humanistisk begavelse, der allerede som 21-årig i 1518 blev kaldet til professor i græsk ved universitetet i Wittenberg. Han blev hurtigt inspireret af Luthers teologiske opgør med kirkens ledelse, og Luther skal om hans dogmatik fra 1521, *Loci Communes*, have sagt, at næst efter den hellige skrift, er der ikke nogen bedre bog end den! Melanchton var hovedforfatter til den traktat, som sidenhen er blevet en af vores kirkes bekendelsesskrifter: Den Augsburgske Bekendelse fra 1530, og han arbejdede livet igennem på at skabe forståelse på tværs af de splittelser, som reformationen forårsagede.

Den tredje i trekløveret, Johannes Buggenhagen, var født i Wolin, der hvor vikingernes Jomsborg engang lå ved Oder flodens munding. Dengang var det en by i et af de tyske fyrstendømmer, Pommern, i dag er Wolin polsk. Jeg havde selv fornøjelsen af her i sommer sammen med Danmarks katolske biskop Kozon og lokale lutheranere at være indbudt af den katolske ærkebiskop i Stettin til i Wolin at holde en tale ved åbningen af en udstilling om Buggenhagen – det synes jeg er et fint udtryk for økumenisk ånd. Buggenhagen var som Melanchton inspireret af tidens humanistiske tænkning. Han var ikke teolog, men blev ved siden af arbejdet som rektor for en skole allerede som 23-årig præsteviet. Han hørte med en vis skepsis om Luthers opgør med kirken, men da han gav sig til at læse Luthers skrifter, blev han hurtigt revet med. Han var en af de første gejstlige, der tog konsekvensen af Luthers kritik af cølibatet og giftede sig i 1522, samtidig med at han flyttede til Wittenberg. I Danmark fik han en helt særlig betydning, da han - efter at kong Christian den 3. havde sat de katolske biskopper på porten - af kongen blev kaldet til indvie de første lutherske biskopper her i landet og til at hjælpe med at gennemføre reformationen i Danmark. Buggenhagen var en gudsbenådet organisator. Kirkeordinansen fra 1537 er i det væsentlige hans værk, han var med til at få genetableret Københavns Universitet, og han gav sit bidrag til at få organiseret syge- og fattigforsorg, nu hvor klostrene ikke længere var der til at tage sig af de opgaver.

Luther, Melanchton og Buggenhagen. De havde hver deres evner og kræfter, men netop i deres forskellighed kunne de sammen stå i spidsen for den reformation, som Den danske Folkekirke som evangelisk-luthersk kirke stadig er inspireret af, og som vi i Danmission har

som vores udgangspunkt i. Jeg vil i dag tillade mig at trække en parallel mellem de tre reformatorer og de tre sider i Danmissions arbejdstrekant. Jeg tænker, at Luther svarer til vores arbejde med at støtte kirkerne og den teologiske uddannelse, mens Melanchton var en slags forløber for vores dialogarbejde, bestræbelsen på gennem samtale at mindske konflikter og forebygge krig og at forsøge at komme til forståelse på tværs af trosmæssige forskelle. Og den praktiske Buggenhagen kunne jeg så se som inspirator i forhold til vores fattigdomsbekæmpende arbejde, som jo i dag ikke så meget består i at drive skoler og klinikker, men i at hjælpe de lokale kirker med at organisere arbejdet til gavn og glæde for fattige mennesker.

Og som de tre reformatorer tilsammen havde evangeliets frisættelse som sin kerne, sådan er de tre sider i Danmissions trekant: kirkeudvikling, dialog og fattigdomsbekæmpelse tre sider af samme sag, tre udtryk for det, som er kernen i vores arbejde: MISSION – dét at dele evangeliet med andre mennesker i ord og handling.

Én samlet programafdeling

Der er mange firmaer, produkter og organisationer her i landet, der hedder noget med DAN: I kan selv kigge efter i en telefonbog (hvis man ellers kan opdrive sådan en i dag): Dansukker, Dancake Dandy, Danalim, Danida.

Igen i år er der folk, der har drillet os i Danmissions bestyrelse og administration med spørgsmålet: I er så optaget af dialog. Måske skulle I tage navneforandring til Dandialog.

Jeg tænker: Ja, vi er virkelig i Danmission optaget af dialog, og vi er optaget af kirkeudvikling, og vi er optaget af fattigdomsbekæmpelse. Men det betyder ikke, at vi skal tage navneforandring til hverken: Danudvikling, Dankirke, eller Dandialog. For det som er kernen i vores arbejde og som indrammes af de tre sider i trekanten, det er MISSION. Derfor er vi *Danmission*. Sammen er vi Danmission.

Det har vi i det forløbne år gjort vores bedste for at udfolde efter de retningslinjer, der ligger i den generelle strategi, som blev fremlagt ved repræsentantskabsmødet sidste år.

Da vi skulle i gang med arbejdet efterfølgende, fik vi et tilbud, vi ikke syntes, vi kunne sige nej til. Et konsulentfirma med kendskab til den kirkelige verden tilbød os – som et led i deres målsætning om at udvise social ansvarlighed – frivilligt og gratis at se vores organisation

igennem i lyset af den nye strategi. Med inddragelse af deres iagttagelser og anbefalinger arbejdede bestyrelsen videre med en handlingsplan, som nu er kommet så langt, at vi har besluttet at sammenlægge de to programafdelinger, vi indtil nu har haft: den som har heddet ”Kirke & Dialog”, og den vi har kaldt ”Fattigdom” til én. Det hjælper os af med et problem, vi et stykke tid har haft, idet dialogarbejdet i praksis har fundet sted i begge afdelinger. Den teologisk orienterede interreligiøse dialog - både mellem religiøse ledere og på græsrodsplan blandt unge i f.eks. den årlige dialoglejr Work and Study Camp - har hørt til i kirke- og dialogafdelingen, mens engagementet i konfliktdæmpende og fredsskabende samarbejde og samtale med fokus på lokal og regional udvikling i flere tilfælde har været finansieret af midler fra Udenrigsministeriet og Danida og har hørt til i Fattigdomsafdelingen.

Men vigtigere end det vil samlingen af alt vores programarbejde i én afdeling være med til at sikre, at alle tre aspekter i vores engagement: forankringen i og støtten til de lokale kirker, dialogen og arbejdet med at reducere og forebygge fattigdom - at alle tre kommer i spil i alt, hvad vi foretager os. Der vil selvfølgelig fortsat være projekter, hvor det er kirkeudviklingen, der er i fokus, i andre projekter er dialogen i centrum og i atter andre er det fattigdommen, der først og fremmest bliver adresseret. Men i alt arbejdet vil de tre sider i trekanten støtte hinanden og indramme vores indsats, fordi kernen i vores engagement er MISSION.

Det personlige møde

Den måde, vi driver mission på, har ændret sig meget gennem Danmissions snart 200-årige historie. Billedet af missionæren med tropehjelm og oksekærre på vej hjem med syge til klinikken eller på vej ud til bambuskirken for at prædike er historie. I dag arbejder vi sammen med veluddannede kompetente partnere, og vores indsats har skiftet fra udsendelse af præster og prædikanter og læger og lærere, der kunne stå for driften af skoler og hospitaler og tilsvarende institutioner til uddannelse af og støtte til lokale kirker og andre partnere, så de kan udføre vores fælles arbejde bedst muligt.

Meget foregår i dag på nettet via mail, skype og sociale medier.

Men intet kan erstatte det personlige møde.

Jeg tror rigtig mange af jer – som jeg - har oplevet, hvordan mødet med mennesker fra Indien, Tanzania, Mellemøsten eller Cambodja herhjemme eller derude har været en kæmpe oplevelse og givet ny energi til engagementet i Danmission og i det hele taget. Derfor skal vi

fortsat have udsendte, derfor glæder vi os over, at vi her i foråret har kunnet udsende Anne-Marie Lauenstein og Louis Møllerfors som nye missionærer til Tanzania, og derfor intensiverer vi arbejdet med at få partnere på besøg herhjemme og give danskere mulighed for at komme på besøg hos vores venner i Mellemøsten, Afrika og Asien.

Vi kan glæde os over, at mange deltager i vores besøgsrejser, at vi ofte har besøg af partnere i Hellerup og ude i menighederne, og at flere unge melder sig og får mulighed for at komme ud som volontører, ligesom en del seniorer også stiller sig til rådighed med viden og arbejdskraft. Og arbejdet med Konfirmand Aktion, hvor unge fra Cambodja sammen med unge danske Globale Fortællere har besøgt konfirmander rundt i hele landet, har igen i år været til stor glæde og inspiration.

Skriftens Stemmer

I forbindelse med reformationsfejringen har Danmission i samarbejde med Dansk Missionsråd, Bibelselskabet, Kirkefondet og folkekirkens stifter taget initiativ til her i efteråret at invitere undervisere fra teologiske fakulteter og præsteseminarier rundt om i verden til Danmark for, at vi på tværs af vores forskellige kulturelle baggrund og teologiske tradition kan læse i Bibelen sammen.

Det var jo et af de store nybrud i reformationen, at Martin Luther oversatte Bibelen til tysk, så den kunne blive tilgængelig og forståelig for alle, som kunne læse, og at man, efterhånden som man fik gang i oversættelsesarbejdet også her i Danmark, takket være bogtrykkerkunsten kunne få trykt Bibler og dele af Bibelen, så almindelige mennesker havde mulighed for at få personlig kontakt med den bibelske tekst.

I dag er Bibelen oversat til alverdens sprog, og der står en Bibel i de fleste danskeres bogreol. Det er godt. Endnu bedre er det, når vi giver os til at læse i den. Og det allerbedste er, når vi læser i Bibelen sammen. Det er den mulighed, vi får i de kommende måneder: at læse i Bibelen sammen med kristne venner fra Indien, Tanzania, Kina, Libanon, Myanmar, Zanzibar og Palæstina.

Det og meget andet kan I høre mere om i vandrehallen.

FNs verdensmål

Mission har fra kirkens ældste tider ikke kun handlet om ord, men også om handling, om at dele ressourcer, om at yde hjælp til dem, som ikke kunne klare sig selv, om at værne om menneskers værdighed og inkludere de sårbare i fællesskabet. Denne diakonale dimension i missionen har været en

bærende del af Danmissions arbejde, fra moderselskaberne blev grundlagt i 1800-tallet. Lige nu er det helt oplagt, at vi i Danmission tænker vores fattigdomsarbejde i forlængelse af FNs 17 verdensmål. Jeg vil her tage et enkelt eksempel fra vores arbejde i Myanmar. FNs verdensmål 16 handler om *fred, retfærdighed og stærke institutioner*. Det perspektiv har vi med i vores arbejde i Myanmar. Det sydøstasiatiske land har fået demokrati, men desværre er konflikterne fortsat, og antallet af interne flygtninge i Myanmar er lige nu rekord højt. Danmission har samarbejdet med både udviklingsorganisationer og kirkelige organisationer i Myanmar i 10 år. Det nye er, at de nu hånd i hånd engagerer sig i de områder, hvor konflikterne har ramt flest mennesker. I vores tilfælde er det delstaten Kachin i det nordlige Myanmar. I dette område er der konflikt mellem regeringshæren og kachin'erne, og samtidig er der også konflikt mellem buddhister og kristne, og mellem de forskellige etniske minoriteter. Her samarbejder vi med de forskellige kirker, nødhjælpsarbejdere, buddhistmunke og landsbyråd om fred, dialog og udvikling. En af de nye aktører er kirkerådet i delstaten Kachin, der bl.a. har baptister, katolikker og anglikanere som medlemmer. Arbejdet for fred kan godt udmønte sig i noget meget konkret: At flygtede bønder igen kan dyrke deres jord. At unge mennesker i interne flygtningelejre bliver uddannet til blandt andet tøj-producenter. At folk i nød både kan få fred og et konkret håb for fremtiden. Jeg så noget af arbejdet, da jeg var Kachin for 1½ år siden, og tænker med taknemmelighed tilbage på de mange gode folk, vi mødte.

Dialog mellem kristne og muslimer

Mission har med mødet med mennesker at gøre. Et af de møder, som har brændt sig fast i min erindring, er mødet med lederen af de protestantiske kirker i Egypten, Andrea Saki. Jeg mødte Andrea Saki, som er leder af Danmissions store kristne partnerorganisation CEOSS, første gang jeg var i Egypten med Danmission for 7 år siden til en konference om klimaudfordringer i Egypten og Danmark og hvilken betydning det havde eller burde have i forhold til kirkernes arbejde. Andrea har været på besøg flere gange her i Danmark – også ved vores repræsentantskabsmøder, og senest mødte jeg ham i Cairo i januar. Andrea sagde for nogle år siden, da vi var ved at tage afsked på CEOSSs kontor i Cairo:

”Peter. Vi protestantiske kristne i Egypten takker dagligt Gud for samarbejdet med Danmission. Vi takker for jeres besøg og for vores mulighed for at besøge jer i Danmark. Vi takker for den gensidige inspiration og for jeres menneskelige og økonomiske engagement i vores projekter. Men I danskere bor altså langt væk. Og I skal være klar over, at de kristnes fremtid ikke står og falder med jer og jeres regeringer i Vesten. De kristnes fremtid i Egypten, ja i hele Mellemøsten står og falder med vores relationer til vores muslimske medborgere. Derfor

er samtalen og samarbejdet på tværs af religiøse forskelle så vigtig for os, på græsrodsniveau ude i landsbyerne og blandt religiøse ledere. Peter. Husk det, når du kommer hjem. For hvis I i Danmark og andre steder i Vesten får talt de store problemer, vi har her i Egypten og i andre lande i Mellemøsten, op som en kamp mellem islam og kristendom, et sammenstød mellem civilisationer – så vil I skubbe til en udvikling, der gør det sandsynligt, at der ikke vil være flere kristne i Mellemøsten om to generationer.”

De ord tænker jeg ofte på. Det er noget af drivkraften bag mit engagement i samtale og samarbejde med muslimer her i Danmark. Det er grunden til, at jeg hilser det velkomment, at muslimer her i landet får værdige rammer for deres gudstjeneste. Fordi jeg ønsker, at kristne i Egypten og andre steder i Mellemøsten tilsvarende må finde støtte blandt muslimske ledere til at kunne få bygget eller restaureret deres kirkebygninger.

Set i det lys er det meget glædeligt, at regeringen har besluttet etablere et særligt kontor i Udenrigsministeriet, der tager sig af spørgsmålet om forfulgte religiøse minoriteter, herunder forfulgte kristne. Der er virkelig brug for en indsats for at beskytte religionsfriheden verden over – ikke kun som retten til en individuel overbevisning, men også som et livsgrundlag, man har lov til at give udtryk for og dele med andre i det offentlige rum.

Det er ikke kun ude i verden, at viljen til samtale kan være udfordret. Også herhjemme oplever vi, at det kan være så svært at forstå og respektere hinandens synspunkter, at samtalen erstattes med råberi og usaglige påstande. Ikke mindst på de sociale medier opstår ekkorum, hvor ligesindede bekræfter hinanden i påstande og synspunkter, som det kan være meget svært at forholde sig til.

Men jeg insisterer på dialogen. Jeg bliver ved med at invitere islamkritikere til mig i Roskilde for at give samtalen en chance, for at vi i det personlige møde kan få mulighed for at lytte til hinanden og genkende hinanden som medmennesker på tværs af vores forskellige synspunkter.

Jeg tænker, at vi i Danmission ved noget om samtale og samarbejde på tværs af religioner, som der er hårdt brug for også i hverdagen her i Danmark. Og vi ved noget om, hvordan kirkeligt arbejde kan udfolde sig uden for kirkemurene i tæt samspil med kulturer og lokale forhold. Hvordan vi får udfoldet det til gavn for kirke og samfund, håber jeg, at I vil tænke med på.

Konkurrence i genbrug

Et af de steder, hvor Danmissions græsrodder møder mange forskellige mennesker, er i vores genbrugsforretninger.

Genbrug blev introduceret i Santalmissionens og Det Danske Missionsselskabs arbejde for 40 år siden for at skaffe penge til missionsarbejdet ude i verden.

Undervejs er vi blevet klar over, at genbrug også har mange andre gavnlige virkninger. Vi glæder mennesker, som kan slippe af med sager, som de ikke længere har brug for, men som de ikke kan få over deres samvittighed bare at smide væk. Vi kan tilbyde gode varer til folk til en fornuftig pris. Genbrug kan danne ramme om et hyggeligt og inspirerende arbejdsfællesskab blandt de frivillige. Og vi kan ved at bruge tøj og møbler og andet godt længere mindske vores fælles slid på Jordens naturressourcer. Oven i det kommer nu, at vi faktisk møder mennesker fra mange forskellige kulturer og med forskellig religiøs baggrund i vores genbrugsforretninger. I samværet og samtalen om de gode og rimeligt billige sager kan vi genkende hinanden som medmennesker og på den måde bidrage positivt til et fredeligt samliv og et fælles medborgerskab her i landet.

Der er imidlertid andre end os, der har fundet ud af, at genbrug er godt. Konkurrencen er blevet hårdere både om varer og om frivillige.

Hvor genbrug tidligere mest var et område for velgørende organisationer, skyder der i disse år private genbrugsmarkeder op, og nu er også kommunerne kommet på banen. Konkurrence kan være med til at udvikle vores arbejde, og flere butikker giver en større samlet volumen til gavn for kloden, men jeg vil gerne benytte lejligheden her til at sende en hilsen til det offentlige, til stat og kommuner om, at man ikke må skubbe de velgørende organisationer ud af genbrugsarbejdet ved besværliggørende lovgivning og offentlig støtte til egne genbrugsbutikker. Samtidig vil vi gerne takke politikerne i Folketinget for at have åbnet mulighed for, at kontanthjælpsmodtagere og efterlønnere nu bedre kan engagere sig frivilligt i genbrug. Danmissions genbrugsarbejde er stadig i fin form. Men den stigende konkurrence kan aflæses på regnskabet, hvor genbrugsindtægterne er faldet lidt sammenlignet med sidste år, samtidig med at udgifterne til at drive genbrug er steget - detaljerne i det vil Flemming Christensen fortælle jer mere om, når han gennemgår regnskabet om lidt. Også konkurrencen om den frivillige arbejdskraft kan mærkes ude i butikkerne, hvor frivillige tager flere og længere vagter, og man alligevel nogle steder bliver nødt til at lukke tidligere eller holde hele lukkedage.

Vi er dybt taknemmelige for det store frivillige arbejde, der fortsat lægges i genbrug, og vi ved, at vi skal passe på vores frivillige, og at de ikke skal presses til at påtage sig flere og større opgaver, end de har lyst til. Det at fastholde glæden ved og engagementet i frivilligt arbejde er en af Danmissions vigtige opgaver i årene fremover.

Vi mødes om Danmission

Ikke kun genbrug, men også de mange møder og det store engagement der udfoldes ved arrangementer til fordel for Danmission rundt om i landet er både menneskelige og økonomiske kilder til udviklingen af vores fælles mission. Et enkelt af disse arrangementer vil jeg gerne fremhæve i år. Det er caféen ved Helligåndskirken i København, som **Lis Munksgaard** igennem mange år har været tovholder på, og som her i sommer gav hundredvis af forbipasserende mulighed for at møde Danmissions frivillige og få en snak om vores arbejde – og afslutningsvis kunne man sende 46.000 kr. videre til arbejdet ude i verden. Tusind tak for det!

Sund økonomi

Som nævnt i indledningen blev året økonomisk set rigtig godt. Vi nåede ikke op på siden af sidste års rekordindtægter, men det havde vi allerede ved sidste repræsentantskabsmøde forudset, da vi vidste, at midlerne fra Danida og Udenrigsministeriet ville blive væsentligt reduceret i 2016. Set i det lys er det med stor tilfredshed, at vi kan fremlægge et regnskab, der er i balance. Danmission er økonomisk meget solid med en egenkapital på 60 millioner. Denne økonomiske basis sammen med det store engagement, som Danmissions mange frivillige yder som givere, som medarbejdere i genbrugsforretninger og på mange andre måder – og den tillid Udenrigsministeriet og Danida viser os, gør – trods de udfordringer der lige nu er inden for genbrug – at det fortsat er muligt hjemme og ude at udfolde vores fælles MISSION – i ord og handling at dele evangeliet om Jesus Kristus som hele verdens frelser med andre mennesker.

Årsberetning i ny form

Min mundtlige beretning nærmer sig sin afslutning. Formen har været lidt strammere end tidligere. Jeg har bestræbt mig på at gøre den noget kortere – og det har været svært, for der er virkelig så meget godt arbejde, som kunne fortjene nogle ekstra ord med på vejen. Men

jeg ved af egen erfaring, at min lydhørhed og nysgerrighed synker efter ½ time, og hvis jeg selv et øjeblik skulle glemme det, så er min kære kone frisk på at minde mig om det ☺

Også bestyrelsens skriftlige beretning har ændret form. Det handler også om, at vi gerne har villet komme modtagerne i møde. Vi har tidligere år fået en del bemærkninger om, at beretningen var meget fin, men også meget ordrig, og en del repræsentanter var kun kommet halvejs igennem. I år har vi valgt at sende årsberetningen bredere ud end normalt, ikke kun til jer repræsentanter og deltagere i årsmødet, men til alle Danmissions medlemmer. Vi er klar over, at der er nogle, der savner den mere grundige årsberetning fra tidligere år. Til dem vil vi sige: Vi håber I vil have forståelse for dette forsøg på at nå ud til flere med en årsberetning, som er lettere tilgængelig. Og så henviser vi i øvrigt til Danmissions hjemmeside med daglige og helt aktuelle billeder, blog-indlæg og indtryk fra vores udsendte medarbejdere. En udtømmelig kilde til at være holdt ajour om Danmission. Derudover er Danmissions medarbejdere flittige på de sociale medier, så der er for de særligt interesserede rigelige muligheder for at fordybe sig i særlige hjørner af Danmissions arbejde både ude og hjemme.

Taksigelser

Jeg nærmer mig slutningen på denne mundtlige beretning og vil gerne føje nogle taksigelser.

Tak til generalsekretær Jørgen Skov Sørensen og lederteamet.

Tak til bestyrelseskolleger og stab.

Tak til udsendte og partnere ude i verden.

Tak til repræsentanter og frivillige.

Tak til genbrugsfolk og givere.

Tak til kollegerne i missions-, udviklings- og nødhjælpsorganisationerne.

Tak til samarbejdspartnerne i Danida og Udenrigsministeriet.

Tak til udenrigsminister Anders Samuelsen, til udviklingsminister Ulla Tørnæs og til kirke- og kulturminister Mette Boch for jeres opmærksomhed over for Danmissions arbejde. Vi læser i pressen, at der er kommet færre flygtninge og asylansøgere til Danmark end

budgetteret, og at der derfor vil være flere midler til rådighed til udviklingsarbejdet ude i verden end tidligere udmeldt. Danmission er klar til at hjælpe med at omsætte disse ekstra midler til gavn for verdens fattigste.

Til sidst vil vi i taknemmelighed mindes de venner og støtter af Danmission og de tidligere ansatte i Det Danske Missionselskab, i Dansk Santalmission og i Danmission, som er døde i årets løb. De var med til at lægge grunden for det arbejde vi ser udfolde sig i dag.

Tak. Tak. Tak.